Anul XIV. No. 2532 ◆◆ 6 PAGINI 2 LEI Sâmbătă 18 Septembrie 1937

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI

Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim Redactor: N. PAPAGHEORGHE

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 700
Pe şase luni . . . . » 350
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . » 2000
Un număr vechiu . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . . 3.26.60. Administraţia . . . 3.26.60. Redacţia . . . . 3.26.69.

Prima infracţiune la legea modestiei

S'au făcut pregătiri. Au venit atleţi străini. Pe colina tribunelor s'a rânduit mulţimea să vadă şi s'aplaude. S'au ridicat pe catargul victoriilor, stindardele ţărilor învingătoare....

Acum, toate acestea s'au liniştit. Peste prundişul Balcaniadei de atletism, actualitatea a prins să pună apa trecutului şi a uitării. Este în firea lucrurilor. Se va mai vorbi puţină vreme de jocurile balcanice, şi noui evenimente vor veni să capteze atenţia mulţimii, s'o prindă şi s'o stăpânească.

S'au şi făcut, dealtfel, ultimele demersuri pentru sfârşitul procedurii. Atleţii străini au plecat. Stadionul şi-a schimbat ţinuta care-i fusese imprimată. E mai puţin încărcat. Mai puţin decorativ. Iar cronicile retrospective ale confraţilor, sunt pe sfârşite...

S'au precizat toate detaliile cari au alcătuit organizarea Balcaniadei de atletism. Dela recorduri şi recepţii, până la merite şi discursuri. Nu s'a omis un singur lucru. Nu s'a uitat un singur nume.

Sub acest raport, confraţii cu specialitatea atletism, îşi pot considera misiunea isprăvită.

Şi totuşi, a fost uitat un nume. Ziarul nostru şi-a stabilit tradiţia de-a nu accentua meritele extragazetăreşti, ale redactorilor săi. O elementară modestie ne-a impus de la apariţie, această atitudine.

Pentru prima oară însă, vom călca astăzi acest consemn profesional. Pentru prima oară, numele unuia din redactorii noştri va eşi astăzi din anonimatul modestiei şi se va înnălţa în coloanele noastre, la locul unei juste prezentări.

Am fi respectat şi de astă dată, tradiţia ziarului nostru.

In organizarea Balcaniadei, însă, care a recoltat un succes admirabil, contribuţia profesorului Camil Morţun — redactorul nostru de atletism — a fost prea importantă, prea decisivă, pentru ca de astă dată, cel puţin, să nu-i consemnăm aici o activitate pe care de multă vreme şi-o ascunde într'o discreţie incurabilă.

Aproape opt luni, colegul nostru de redacţie, Camil Morţun, nu s'a ocupat decât de Jocurile balcanice. A scris, zilnic, pagini întregi de ştiri. A fost şef de presă, al întregei organizări. A făcut corespondenţă. A fost prezent — deşi nu este oficial — la toate şedinţele necesare organizării. S'a ocupat de atleţi.

Iar organizarea a avut în el un speacker prodigios, prin explicaţiile căruia, toţi spectatorii — în mare parte analfabeţi în materie de atletism — au aflat tot ceiace trebuiau să ştie despre concursuri, condiţii şi anume, istoric şi recorduri.

Nimeni în Federaţia română de atletism — fiindcă chiar şi activitatea sa de generală preţuire a reuşit să întâmpine adversari — nu-i contestă profesorului Camil Morţun, un mare aport în organizarea Balcaniadei. Nu i-l poate contesta nimeni.

Dar nimeni — şi e injust, nu?. — nu s'a gândit să-i precizeze meritele, într'o organizare pentru care atâtea nume au primit elogii şi preţuire.

Deaceia prima noastră infracţiune la tradiţia de modestie a ziarului nostru, are justificări. Trebuia făcută.

Activitatea rodnică a profesorului Camil Morţun, împătimat susţinutor al atletismului, trebuia să-şi găsească o dată, mărturisirea admiraţiei noastre.

George Fulga

Un turist austriac care a plecat pe jos dela Graz spre Tokio, pentru a asista la Olimpiada din 1940. El călătoreşte sub auspiciile Comitetului Olimpic şi ne-a vizitat eri la redacţie

Am pierdut nu în faţa unei echipe superioare, ci distruşi de cel mai odios arbitru pe care l-am văzut vreodată

ne declară d. av. Eladescu

Infrângerea noastră a fost cadoul d-lui Ujvary pentru 30 de ani de activitate ai Hungariei

Echipa Venus-ului, care a jucat Sâmbătă la Budapesta cu Hungaria, s'a reîntors azi dimineaţă în Capitală.

Am relatat la timp darea de seamă a acestui match, în care «negrii» s'au comportat deasupra tuturor aşteptărilor. Jocul Venus-ului a fost o adevărată revelaţie pentru budapestani.

Condiţiile în cari a pierdut Venus. le-am arătat deasemeni.

Am socotit însă util să stăm de vorbă cu d. av. Eladescu, vicepreşedintele clubului Venus, care a însoţit echipa la Budapesta.

Iată ce ne-a declarat d-sa:

Infrângerea noastră este o nedreptate

— Din capul locului trebue să precizez că înfrângerea Venus-ului la Budapesta a fost o nedreptate strigătoare la cer.

Din cele patru echipe cari au evoluat Sâmbătă şi Duminecă la Budapesta, Venus a demonstrat cel mai frumos joc.

Băeţii mei au fost într'o vervă extraordinară de joc. Suflu, coeziune, rapiditate, shoot — acestea sunt atributele soccerului practicat de Venus în faţa Hungariei.

Şi totuşi am pierdut. Am pierdut nu în faţa unei echipe superioare, ci martelaţi pur şi simplu de cel mai odios arbitru pe care l-am văzut vreodată.

In primul rând merită a fi puse la loc de cinste în performanţa d-lui Ujvari cele două penalty-uri de cari ne-a frustat.

In minutul 8, Bodola înainta vertiginos spre poartă. Biro, dându-şi seama că nu-l mai poate prinde pe «Dudaş» i-a pus o piedică pela spate.

Al doilea penalty, care nu ne-a fost acordat, s'a produs după pauză când Petea, în careu, a fost prins între cei doi fundaşi, iar unul din ei l-a trântit cu mâna. Pur şi simplu lupte de catch as catch.

Dar d. Ujvari nu s'a mulţumit să ne fure cele două penalty-uri, ci a oferit unul, gratuit, ungurilor.

Când s'a produs acest lucru, Petea, căpitanul echipei, l-a întrebat pe Ujvari: «Ce-a fost?»

D. Ujvari nu a dat însă nici un răspuns.n Nu ştie să mintă sport. Abia după match a brodat o poveste cu Cseh care ar fi fost jenat de Sfera cu... pieptul.

Acestea, în ceeace priveşte penalty-urile.

Căci, se'nţelege dela sine, că Ujvari şi-a făcut... datoria în tot timpul jocului.

Orice atac al Venus-ului era oprit de Ujvari. Orice acţiune venusistă era spulberată de ţignalul nefast al unui arbitru care ne-a furat în mod barbar.

Am regretat enorm că la acest match nu au asistat şi câţiva arbitrii de ai noştri- cari fac exces de zel când joacă la noi vreo echipă străină. Ar fi fost pentru ei, poate, o lecţie. In orice caz, ar fi avut mustrări de conştiinţă.

CADOUL LUI UJVARY

«Hungaria sărbătorea în ziua jocului nostru treizeci ani de activitate sportivă şi cucerirea titlului de campon al Ungariei.

«D. Ujvary a înţeles că un eşec ar fi stricat buna dispoziţie a conducătorilor, jucătorilor şi suporteurilor.

«Şi atunci, toate străduinţele sale au avut de ţintă facilitarea victoriei Hungariei.

«In loc să [illegible] câteva pengo din buzunar pentru a face un cadou, d. Ujvary le-a adus pe o tipsie victoria asupra Venusului».

JOCUL FERENCVAROS — LAZIO

«Am urmărit Duminecă prima ediţie a finalei Cupei Europei Centrale. Trebuie spus dela început că matchul a fost o mare decepţie pentru acei care l-au vizionat.

«Numai la o finală a Cupei Europei Centrale nu aveai impresia că asişti.

«In ceeace priveşte arbitrajul d-lui Krist, eu nu sunt de aceiaş părere cu ceilalţi care pretind că este vorba de o echipă de formă ci de rea credinţă.

Căci cum poate fi calificat altfel gestul de a acorda două penaltyuri într'un joc, când acel care l-a dat în matchul de la Belgrad, când jucătorii români au avut atâtea de suferit de pe urma durităţii jugoslavilor, nu este altul decât acelaş om care pretindea că soarta unui match nu poate fi decisă de un penalty?

ANGAJAMENTE IN STRAINATATE

In ceeace priveşte angajamentele făcute pentru 25 Decembrie şi 1 Ianuarie la Budapesta şi Viena, nu pot face încă nici o declaraţie.

Sunt încă anumite chestiuni de pus la punct, care în ziua când vor fi perfectate, îmi vor îngădui să le desvălui în întregime.

Rep.

Un clasament interesant

Experţii s'au pronunţat: Bodola, Cseh, Sarosi, Piola.

Patru centru înaintaşi au evoluat Sâmbătă şi Duminică la Budapesta. Dintre aceştia, doi au jucat în echipa reprezentativă a Europei Centrale la Amsterdam şi unul a fost rezerva. După părerea unanimă a experţilor prezenţi — între cari şi Schaffer, antrenorul Hungariei, — ei au fost calificaţi în următoarea ordine: Bodola, Cseh, Sarosi, Piola.

Hockerts nu mai aleargă

Hockerts unul din cele mai bune produse ale atletismului finlandez, campion olimpic la 5000 m., nu mai poate apărea pe terenurile de sport, fiind bolnav de reumatism.

Ujpest va juca la Timişoara cu Chinezul şi Ripensia

TIMIŞOARA 16 (Prin telefon). — Contractul dintre Ripensia şi Ujpest a fost semnat. Acest fapt a fost posibil întrucât d. Cornel Lazăr a dus tratativele personal, aflându-se în Capitala Ungariei.

Ujpest va juca la Timişoara, în organizarea Ripensiei, două jocuri.

In ziua de 9 Octombrie va întâlni pe Chinezul iar a doua zi, la 10 Octombrbrie, cu Ripensia.

Milică Teodorescu acceptă provocarea lui Mielu Doculescu

Milică Teodorescu campionul României la categoriile semi-mijlocie şi mijlocie ne-a vizitat la redacţie şi ne-a declarat următoarele:

«Am citit într'un ziar de dimineaţă, că Mielu Doculescu, mă provoacă. Amintesc că şi rândul trecut tot el m'a provocat, cerând să-mi pun titlul în joc. Acum declară că a fost învins deoarece a slăbit şi n'a mâncat, decât pâine.

Eu n'aşi invoca astfel de motive, când eu sunt acela care provoc.

Mielu Doculescu vrea revanşă; accept îi stau la dispoziţie şi sper ca să reeditez rezultatul de acum două săptămâni.

Accept revanşa cu toată bursa învingătorului. Cu această ocazie, sunt sigur că voiu câştiga a şaptea mea victorie prin k. o.

Atletismul în ajutorul footballului...

In ultima vreme, atletismul — cu ajutorul Balcaniadei — a eclipsat toate sporturile.

Desigur că specialiştii vor sări imediat dela tribuna lor cu irefutabila replică: „Cred şi eu că la Balcaniada de atletism au fost într'o singură zi 25.000 de spectatori, din moment ce atletismul avea exclusivitate pentru acea zi. Nu avea lumea unde să se ducă şi s'a dus la atletism.

Chestia însă nu se rezolvă chiar atât de uşor. E adevărat că atletismul s'a bucurat de o Duminecă în exclusivitate. Dar cine i-a obligat pe aceşti 25.000 de spectatori să vină la atletism pentrucă n'au avut... football?

Argumentul acesta, dacă în parte este valabil — admitem, deci, că spectatorii, neavând nici un match de footfall, au acceptat orice spectacol sportiv, fie el chiar şi de atletism — nu-şi găseşte, actualmente, justificarea în cealaltă lature a sa: popularitatea inexpugnabilă a footballului.

Fiindcă, vedeţi dumneavoastră, după prima etapă a campionatului, am cam început să ne îndoim de eterna dragoste a publicului nostru pentru orice fel de football.

Prima dovadă de infidelitate a acestui am avut-o — după cum am mai spus — în prima etapă. Prima etapă... prima durere.

Nu mai vorbim de matchurile din provincie, ca să nu dăm ocazie specialiştilor să-şi deranjeze din nou esofagul cu argumente infailibile.

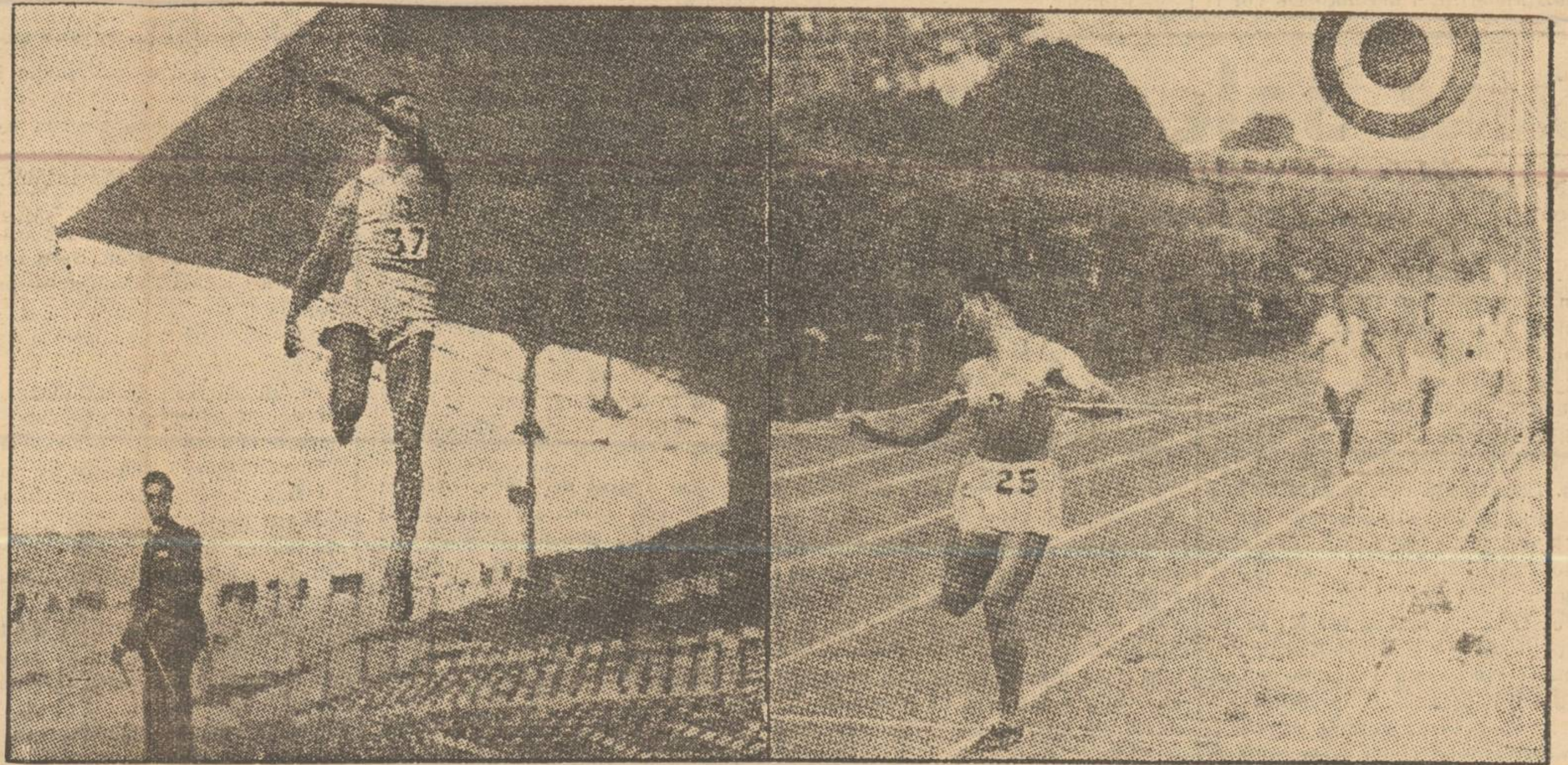
Ca să evităm acest lucru, vom spune doar că la un match de divizia A — Unirea Tricolor — D.U.I.G. — disputat în Capitală, nu au asistat mai mult de 1200 de spectatori. Cifra aceasta, pentru cine s'a bucurat de recenta glorie a footballului românesc, e deadreptul dureroasă.

Poate însă că a fost un simplu accident. Că în ziua, aceea, de pildă, spectatorii bucureşteni au avut un junghiu intercostal sau o migrenă, şi n'au putut să meargă să admire pe D.U.I.G.

Presupunerea aceasta a fost însă spulberată brutal Marţi, pe arena Venus, la matchul Rapid — Victoria. Tribune goale, goluţe. Atât de goale, încât au dat prilej unui confrate să ne expedieze din vârful tribunei o maliţiozitate: „Dacă vreţi să vie ceva lume, puneţi în pauză probe de atletism!".

Ironie care ar trebui să dea de gândit.

Astyanax

PE STADIONUL COLOMBES A AVUT LOC MATCHUL ATLETIC ITALIA—FRANŢA, CARE A REVENIT DE JUSTEŢE ITALIENILOR. LAUZI CAŞTIGA DETAŞAT INAINTEA LUI GOIX LA 800 m. UN SALT REMARCABIL AL ITALIANULUI MAFFEI DE 7 m. 63, CAŞTIGA TORUL LA SARITURA IN LUNGIME